

Като директоръ, Станимировъ се е старалъ да винаги съ своето държане за примѣръ на ученицитѣ. Той винаги е билъ въздържанъ и трѣзвенъ. Ето единъ примѣръ, който най-добрѣ илюстрира това. Еднажъ въ Габрово той хокаль силно единъ ученикъ, за дѣто пушелъ. Ученикътъ го запиталъ: „Г-нъ Директоре, като тютюнътъ е толкова лошо нѣщо, защо Вие пушите?“ Тоя въпросъ стрѣсналъ Станимирова и той отъ тоя день захвърлилъ пушенето. Кога мѣмрѣше нѣкого, той постѣпваше като съ свой синъ. Спрѣмо немирнитѣ и развалени ученици той биваше много строгъ и ги наказваше твърдѣ тежко; обаче той рѣзко различаваше отъ тия ученици палавитѣ. Спрѣмо добритѣ пѣкъ ученици той биваше любезенъ, засмѣнъ и разположенъ. Едно отъ най-честитѣ срѣдства за поправление на ученицитѣ бѣ това да вика родителитѣ имъ въ канцеларията и да бесѣдва съ тѣхъ търпѣливо и надълго върху поведението на чадата имъ. Той имаше способността да помни имената на ученицитѣ — викаше по име по-голѣмата частъ отъ тѣхъ. Често пѣти при ревизия забѣлѣжваше и кои ученици сж промѣнили мѣстото си.

За да изучи по-добрѣ нѣкои ученици, които изгѣкваха въ гимназията — съ лошо или съ добро — той си държеше бѣлѣжки. Отъ тия бѣлѣжки той черпи сега материялъ за своитѣ „картини изъ ученическия животъ“ които печата сегизъ-тогизъ въ сп. Училищенъ Прѣгледъ.

По тоя начинъ Станимировъ е могълъ да въведе въ гимназията добъръ редъ и образцова дисциплина. Не вѣрваме да има учителъ, който да откаже, че най-голѣмия товаръ за тая дисциплина въ гимназията не е носилъ винаги директорътъ. Та и той никога не излизаше отъ гимназията.

Станимировъ е направилъ много нѣщо и за гимназиялния фондъ за бѣднитѣ ученици. Той го заварилъ около 1500 л. раздадени съ просрочени полици, но отпослѣ съ голѣми старания и дирене нови извори, го е въздигналъ до почетното число 52000 лева. Отъ лихвитѣ на тоя капиталъ се издържатъ 5 стипендианти, които мѣсечно получаватъ по 30 лева.

Като директоръ, Станимировъ винаги се е поставялъ между учителитѣ като равенъ между равни; обаче не е гледалъ прѣзъ прѣсти върху работитѣ на учителитѣ. За да може да изисква винаги отъ учителитѣ онова, което тѣ безусловно сж длѣжни да вършатъ, той знаеше наизустъ не само законитѣ и